



DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došlo preko Trsta)

SLOVENSKE NOVE MAŠE V TIROLIH. — V Briksenu (Bressanone) na južnem Tirolskem je bilo zadnje leto bogoslovje za slovenske bogoslovce begunce. Osem begunskih bogoslovcev je imelo letos nove maše. Posvečeni so bili v mašnike na praznik sv. Petra in Pavla. Šest od teh je potem prvo slovensko sv. mašo na tirolskih župnijah. Tirolski župniki in tirolsko ljudstvo jih je vzelo kot za svoje. O tem piše nekdo takole:

"Mi ravno te dni veliko mislimo na domovino, ko je prišel čas novih maš. Na praznik 29. junija je bilo osem naših posvečenih. Kako bi jih naše verno ljudstvo v teh razmerah z radostjo sprejelo! Toda tudi verni Tirolci jih s toliko ljubeznijo in spoštovanjem sprejemajo, kakor bi bili njihovi lastni rojaki. Fara so kar tekmovali, katera jih bo sprejela in jim priredila novo mašo. In res je vse tako praznično, kakor bi bili doma: z vencji ozaljšana cerkev, mlaji, slovenske zastave, slovenski napisi, belo oblečene deklice jih pozdravljajo s slavnostnimi deklamacijami, novomašni pridigar, slovenska peta maša in seveda gasilci v paradi,

streljanje z možnarji, slovenska procesija, slavnostno kosilo... Gotovo bi marširali niti na domačih tleh ne bil s toliko širokosrčnostjo sprejet. To nam je vsem v veliko tolažbo, novomašnikom pa v pogum, da upopolno nastopajo svojo duhovniško bot v življenje. Prav je, da je vsaj na začetku nekaj rož, saj trnja v poznejšem življenju nikomur ne bo manjkalo."

BOGOSLOVCI NA POČITNICAH. — Tudi za druge bogoslovce so tirolski duhovniki poskrbeli čez počitnice. Bogoslovce so vzeli na počitnice na svoje župnije. "V domovini" so jih bogoslovce pobijali, tujina jih razume in spoštuje kot sinove mučenčev za vero. Še živi živo krščanstvo." Tako sporoča drugo pismo iz Tirol.

NOVI BEGUNCI PRIHAJAJO NA KOROŠKO. — To so Nemci iz Jugoslavije. V taborišče Treffling jih je prišlo čez 800.

Večino Nemcev je Jugoslavija pometala z njih zemljišč v Vojvodini. Nekaj so jih pobili, nekaj je prejel vrgel čez mejo, nekaj jih je bilo po koncentracijskih taboriščih in na prisilnih delih.

(Dajle na 3. strani)

Papež in Truman se zavezuje, da bosta združila moralne sile

Moralne sile vsega sveta naj se združijo proti svojim sovražnikom

Rim. — Včeraj sta bili dani v javnost pismi, ki sta jih izmenjala papež Pij XII. in predsednik Truman. Mr. Truman je v svojem pismu poudarjal da se morajo združiti vse moralne sile proti onim, ki jih hočejo uničiti. Papež Pij mu je pa odgovoril, da je svetovni mir oviran po tistih narodih, ki hočejo napraviti iz človeka sužnja.

Pisma je dal v javnost Vatikan in obenem Myron Taylor, Trumanov osebni zastopnik pri Vatikanu. Papežu je Taylor izročil Trumanovo pismo v torek pri avdijenci ter odgovoril nanj še isti dan.

"Trajen mir morebiti zgrajen samo na krščanskih principih," je govoril Mr. Truman v svojem pismu. "In kot krščanski narod je naša resna volja, da preprečimo vojne in vzroke vojn. Po mojih mislih je danes največja potreba sveta, da obnovi vero. Časi zahtevajo vero, ki je močna dovolj, da se postavi v bran v potrebi."

Papež mu je odgovoril: "Z velikim zadovoljenjem in zahvalo izražam svoje zadovoljstvo na to Vašo željo po vesoljnem miru, ki ga je on odločen doseči. Vaš veliki in svobodni narod in po katerem hrepeni ves svet. Dobrodelnost, ki jo izkazuje ameriški narod do trpečih v vseh delih sveta, je jamstvo, da si iskreno želi splošen mir in prosperiteto vseh narodov. Prepričani smo, da si isto žele vsi narodi, tudi v deželah, kjer tega ne smejo povedati naglas."

Iz raznih naselbin

Springfield, Ill. — Dne 18. avg. je v bolnišnici v St. Louisu umrl John Močnik, dolgoletni član SNPJ, star 53 let, doma iz občine Blagovca, Gorenjsko. Tukaj zapušta ženo, dva sinova in bratrance, v Detroitu pa hčer, poročeno Strudel.

Detroit. — Dne 20. avg. je umrla Ludmila Canzel, stara 47 let, v Ameriki 37 let, članica SNPJ. Bolehala je več let in podlegla operaciji. Tukaj zapušta moža in sina, v Oklahomi pa sestro.

Lorain, O. — Ne 17. avg. se je v avtni nezgodi smrtno po nesreči John Kovach, član SNPJ, star 34 let, rojen v Lorainu. Tukaj zapušta ženo, dveletno hčerko, brata in sestro, v Detroitu dva brata, v starem kraju pa sestro. Do nesreče je prišlo vsled prehitre vožnje na nekem ovinku.

REGISTRACIJA ZA PREDMESTJA BO 2. OKT.

Predmestja v Cuyahoga okraju bodo imeli dan za registracijo za volitve na 2. oktobra. Clevelandski volivci se pa lahko registrirajo pri volivnem odboru do 2. septembra, če hočejo voliti v primarnih volitvah 30. septembra. Mestne volitve pa bodo 4. novembra. Kdor se je preselil od zadnjih volitev, ali kdor ni dvakrat zaporedoma volil, se mora ponovno registrirati, če hoče voliti.

VEHOVEC ZATRUJE, DA JE 100% ZA PUCLA

Včeraj smo ponatistili trditve Mr. Kennona od Cleveland News-a, da je Tony Vehovec, ki kandidira za mestnega odbornika v 32. vardi, za republikanskega kandidata Nessa za župana.

Mr. Vehovec nas je včeraj poklical in izjavil, da je on 100% za županskega kandidata Pucla in da mu je celo podarjal da se morajo združiti magal nabirati podpise na peticije. Pravi, da ne ve, kako je mogel Mr. Kenon zapisati, da bi bil za Nessa.

Prelata Ukmarja niso pretepli iz političnih molitov

Saj je podpisal peticijo, da se Istra prikloni k Jugoslaviji

Trst. — Prelat Jakob Ukmar, katerega so slovenski komunisti pretepli in oklali, ko je bil poslan birmovat v Lanišče pri Pazinu, je poznan kot vnet Slovenec. On je bil med onimi, ki so podpisali peticijo na pariško mirovno konferenco in jo urgirali, naj zavezniki izročijo vso Istro Jugoslaviji. Torej ga slovenski komunisti niso pretepli iz političnih molitov, ampak zaradi njegovega katoliškega prepričanja, da Istra spada k nam.

Tudi mladi duhovnik Miro Bušelič, katerega so ob isti priliki zaklali slovenski komunisti, je bil splošno znan, da je bil navdušen Jugoslovčan.

Reka. — Dr. Ivan Schwalba je izjavil, da je ranjeni prelat Ukmar še vedno v opasnem stanju v bolnišnici. Dodaj je smel k njemu samo neki lokalni duhovnik. Jugoslovanske oblasti ne pustijo nikogar do njega.

Rim. — Iz Trsta se poroča da se je zavzel Odbor za narodno svobodo in bo apeliral direktno na Zvezo narodov, naj napravi konec terorju in neznošnim razmeram, ki vladajo po Istri pod Jugoslavijo. V tem udruženju so vse stranke razen komunistov.

Komunizem je največja ovira za mir

New York. — Odsek Ameriške legije, ki se bavi s tujezemskimi zadevami, je poročal na konvenciji, da je danes največja ovira za doseg svetovnega mira komunizem, podpiran od močne totalitarne države.

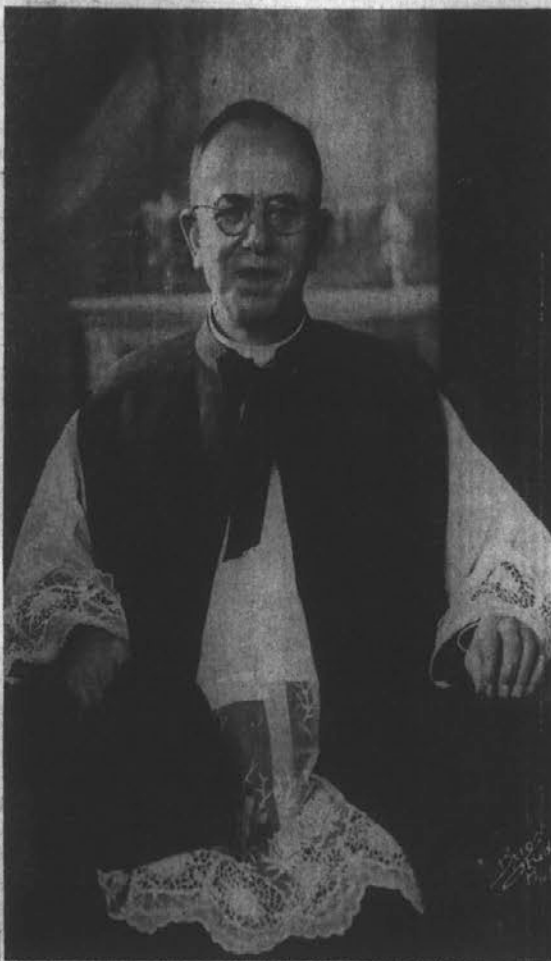
Japonski general je bil obsojen na vešala

Yokohama. — General Otahara je bil obsojen od ameriških oblasti v smrt na vešalih, ker je obsodil na smrt dva ameriška letalca, ki sta padla Japoncem v roke.

Romunska vlada je zaprla voditelja opozicije

Bucharest. — Komunistična vlada je zaprla Mihala Popovici, podpredsednika razpuščenih ljudske stranke. Vlada je stranko prepovedala in voditelje počasi spravlja za omrežje.

V Clevelandu je danes zjutraj deževalo. Jutri bo hladno in morda dež.



Monsignor B. J. Ponikvar

Zgodovinski dan pri sv. Vidu

KO BOMO OBHAJALI

40-LETNICO VODSTVA IN PASTIROVANJA

MSGR. B. J. PONIKVARJA

IN MU OBENEM ČESTITALI

ZA NJEGOV 70. ROJSTNI DAN

Ne vemo, da bi kakšna druga slovenska župnija kdaj zaznamovala tako pomemben dan, kot ga bo naša slovenska župnija sv. Vida v Clevelandu, ki je največja slovenska župnija v Ameriki.

Ta dan bomo namreč praznovali 40-letnico, odkar nam župnikuje vsem priljubljeni in vzorni duhovni voditelj, Msgr. B. J. Ponikvar, ter mu na isti dan izrekli naše iskrene in vdano čestitke k njegovemu 70. rojstnemu dnevu.

Na 2. avgusta 1907 je prišel kot župnik k sv. Vidu in na 21. avgusta je dopolnil 70. leto svoje starosti. Hvalni župljani so združili oba pomembna dogodka v eno veliko praznovanje, ki se bo vršilo v nedeljo 31. avgusta s slovesno sv. mašo, pri kateri bo navzoč tudi premisl. škof Hoban, ob 12:30 bo pa slavnostni banket v cerkveni dvorani.

Velezaslužno delovanje tega vzornega slovenskega duhovnika, prelata Ponikvarja, ne bomo tukaj naštevati. Nekaj o tem smo že pisali in po svojih skromnih močeh našli. Toda vse pisanje, vse naštevaje, kaj vse je storil za napredek župnije sv. Vida, se nam zdi odveč. Treba je samo odpreti oči in pogledati na impozantne stavbe, ki so last župnije in ki so vse sad dela in truda preč. g. Ponikvarja — in vsak bo imel na dlani nanizanc vse, kar je ta skromni in dobri mož storil za župnijo sv. Vida. Rezultat dela nam pove vse!

V tem pravcu našemu dobremu prijatelju, skrbnemu svetovalcu in duhovnemu voditelju izrekamo ob tem velepomembnem in značilnem dnevu iskrene čestitke z gorko željo: Bog Vas ohrani še mnogo let slovenskemu narodu!

Na trgu v St. Paulu je govedo drago

St. Paul, Minn. — Dva žlezniška vožnja pitanih volov iz Walnut Grove, Minn., so bili kupljeni po \$34.75 za 100 funtov. To je rekordna cena za letos.

Nacije nabirajo za špansko legijo

Frankfurt. — Ameriški viri poročajo, da se vpisujejo bivši nemški sturm truperji v špan-

ske tujsko legijo. Ako se to vrši po naročilu španske vlade, poročilo ne pove.

V zdravniško šolo

Dr. Fred Makovec, ki je imel urad v poslopu North American banke na Waterloo Rd. je odšel v Cook okrajno bolnišnico v Chicago, kjer bo izpopolnil svojo vedo v kirurgiji. Okrog 1. nov. se bo vrnil v Cleveland, da poda preskušnjo pri Ameriskem odboru za kirurgijo, nakar bo specializiral samo v kirurgiji.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Tekma in piknik

Pri Rainbow Hunting & Fishing klubu bo v nedeljo strelska tekma na lončene golobe. Tekma bo na njih strelšču na "Pine Acres" farmi, kakor je bilo opisano že v dopisu. Vsi prijatelji lovskega športa in dobre zabave so prijazno vabljeni. Člani Rainbow kluba naj bodo v nedeljo vsaj ob 10 popoldne na strelšču, da bodo pripravili vse potrebno za popoldansko prireditev. Ne bo lista.

V ponedeljek 1. sept. bo Delavski praznik in Ameriška Domovina tisti dan ne bo izšla. Urad bo ves dan zaprt.

Vesela vest

Družino Mr. in Mrs. John Tereck iz Tracy Ave. so obiskale rojenice in jim prinesle zalo hčerko. Mati in dete se dobro počutita v Glenville bolnišnici. Materino dekleško ime je bilo Antonia Race, hči poznane družine Mr. in Mrs. Race Sr., iz 425 E. 158. St., ki sta zdaj vnovič stari ata in stara mama. Srečni ata je pa sin Mr. Trčka iz 64. ceste, Cestitke!

Za 17. obletnico

V nedeljo ob 11:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokoj. Antona Kostanjek v spomin 17. obletnice njegove smrti.

Fino obušalo

Šolska mladina lahko dobi v Mandelnovi trgovini na 6107 St. Clair Ave. fino obušalo, brže in po zmerni ceni. Bolj trpežnega obušala ne dobite nikjer kot pri Mandlu. Vsak šolar dobi tudi pripravno darilo pri nakupu čevljev, kot zvezke, svinčnike in drugo. Mr. Mandel ima čevljev za vsako nogo, da se vleže kot bi ga vli ob nogo.

Za gospodinje

Oglejte si nove vrste kuhinjske posode pri Norwood Appliance, 6202 St. Clair Ave. Mr. Sušnik vam bo razložil, kako v tej posodi lahko kuhate, ali pečete in jedila so mnogo bolj okusna, kot drugače, ker obdrže v tej posodi svojo naravno barvo in okus.

Euclid Rifle klub

Člani, ki se bodo udeležili v nedeljo strelske tekme pri Rainbow klubu, naj se zberejo ob 11 dopoldne pri Tonetu Baragi na Waterloo Rd. Od tam se bodo skupaj odpeljali k Newburzonom.

Bilo srečno

Mrs. Budič iz Carry Ave., naznanja, da se bo poročil njen sin Rudolph z Ruth Evans, Poroča bo jutri ob 10 dop. v cerkvi sv. Vida. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni k poročni maši. Vso srečo jima želimo v novem stanu.

V bolnišnico

Mike Pikš, 1373 E. 53. St. je bil ponovno odpeljan v bolnišnico sv. Aleša na Broadway Ave. Njegova soproga se nahaja na domu pod zdravniško oskrbo. Upamo, da bosta oba kmalu dobro okrevala.

Štiri mesta tekmujejo za prihodnjo konvencijo

Cleveland, O. — Na konvenciji Poljske narodne zveze je boj za prostor prihodnje konvencije. Za t otkemujejo mesta: Milwaukee, Baltimore, Pittsburgh in Buffalo.

Tito se je zopet znesel nad Ameriko, lo pol v Zagrebu

Očital ji je, da ni hotela pomagati Romuniji, da jo je moral on rešiti

Belgrad. — Diktator Tito je govoril v Zagrebu Seljaški stranki ter ob tej priliki zopet udaril po Zed. državah. Očital jim je, da prošle leto niso hotele pomagati Romuniji, ko je bila v stiski za živež in da je Romunijo rešila pred lakoto edino Jugoslavija.

(Nedavno je Tito očital Zed. državam, da niso hotele poslati žita Jugoslaviji, ko je pretela lakota deželi, zdaj pa izjavlja, da je imela toliko žita, da ga ja dajala celo drukim).

Tito je povedal hrvaškim kmetom, da je Jugoslavija vsled svojih vojnih žrtv upravičena imeti prav tako besedo kot velike države in da Jugoslavije ne bo nihče podcenjeval.

Dalje je rekel, da se gotove države trudijo, da bi preprečile Nemčiji plačati Jugoslaviji vojno odškodnino. "Toda mi bomo gledali na to, da bo Nemčija plačala," se je ustil Tito.

Maximos je izbran za premierja Grčije

Atene. — Včeraj so poročali, da je bil izbran za novega grškega premierja Demitrios Maximos. Konstantin Tsaldaris, ki ni mogel sestaviti nove vlade, bo zopet zunanji minister. Vojni minister pa bo general Aleksander Papagos, ki se je proslavil v boju proti Italijanom.

Avstralija bo uvažala manj iz U. A.

Canberra. — Iz vladnih krogov se poroča, da b oAvstralija dokaj zmanjšala svoj uvoz iz Amerike. Do 30. jun. 1948 bo kupila v Ameriki za 10 milijonov dolarjev manj potrebščin, v prvi vrsti tobak, časopisni papir in filmske slike.

NOVI GROBOVI

Richard Vidmar

Kakor smo že včeraj kratko poročali je umrl Richard Vidmar, star 59 let, stanujoč na 10721 Wadsworth Ave. Tukaj zapušta soprogo Bertho, hčeri Lauro Mihalies in Louise Starek, pastorka Dorothy Vazac in Ralph Koleson, očeta Johna Vidmar po domače Nussov, brata Johna in Josepha in sestre: Mary Ozimek, Louise Zore, Frances Bobnar, Rose Basic ter vnuke.

Pogreb bo v soboto zjutraj ob 10 iz Ferfoliatovega pogrebnega zavoda, v cerkev sv. Terezije na Granger Rd. ob 10:30 in na Kalvarijo.

Pokojni je bil član društva sv. Antona Padovanskega, samostojno ter dr. sv. Jožefa št. 146 KSKJ.

Mrs. Terezija Kosmač

Mrs. Terezija Kosmač, roj. Travnik, 5818 Bonna Ave., je sinoči ob 6:10 stopila iz hiše na dvorišče, ko se je nenadoma zgrudila mrtva na tla, zadeta od srčne kapi. Bila je stara 60 let in doma iz vasi Mačkovec, fara Dvor pri Žužemberku.

Tukaj zapušta soprogo Louisa, sina Josepha Majce po prvem možu, ki ji je umrl leta 1909, Louis Jr., Edward in hčer Mrs. Elizabeth Smole. Dalje zapušta dve sestri, Mrs. Johana Trainar in Mrs. Mary Marković brata Johna in Antona Travnika. V Evropi zapušta brata Franceta in Martina ter mnogo sorodnikov.

Bila je članica Carniola Hiv 493 in podružnice 25 SZZ. Truplo bo položeno na mrtvaški oder v nedeljo dop. ob 10 v Grdinovem zavodu, odkoder bo pogreb v torek zjutraj ob 9:30 v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo.

V Belgiji ne smejo prodajati peciva

Bruselj. — Vlada je prepovedala dva dni v tednu prodajati torte in drugo boljše pecivo, ker primanjkuje žita. Tudi mesnice bodo zaprte dva dni v tednu.

Boncar

(Pravljica)

1.

Cesta, ki drži iz ribniške in sodražke doline čez Bloke, Grahovo in Rakev v Trst, ima kmalu za Sodražico dolg in precej hud klanec. To je Boncar.

Če vprašate, odkod ima tako čudno ime, vam porečejo ljudje: "Odkar pomnimo, se klanec tako pravi in vsaka stvar mora imeti svoje ime, da jo človek lahko v misel vzame in imenuje, če hoče o njej kaj povedati. Bolj ko je stvar imenitna, bolj je na daleč znano njeno ime."

In Boncar je imeniten. Ne da bi ne bilo na svetu še drugih velikih klanec. Ne manjka jih. Precej na severni strani Blok je Lužarjev breg. Iz Lašč pride cesta čez Kovpo v ozko dolino. Ko ne more nikamor iz nje, se začne kriviti in vzpenjati po Lužarjevem bregu, dokler se s težavo ne izvije iz stisnjenih hribov. Krivine so ostre in hude, pod njimi pa so strmi prepadi. Če bi voz zdrnil s ceste, bi se v globeli na drobne kosce razbil.

Ali pa Rovtarski klanec nad Logatcem! Ta je dolg in trepežen. Po dolini med hribi gre cesta zmerom navkreber. Zdi se, da je prišla že na prelaz, ko jo nenadoma zastavi še en hrib. Kakor kača se požeze ceste v vijugah čezenj na rovtarsko redlo in polzi potem po soteski ob vodi počasi na Žiri.

Lepi so klanci iz Trsta na Kras. Siroko stopajo ceste v golo reber in nesejo človeka kakor na ramah. Globoko spodaj ostaja Trst, istrska in devinska obala se stezata zmerom dalje in objemljata morje, posojeno z jadrni ribiških ljudi kakor z belimi perutnicami. Kakor kukci lažijo križem krašem parniki in režejo po vodi široke, ravne brazde. Daleč, tam, kjer se zlivata skupaj nebo in morje, se včasih nekaj sveti. Nič se ne razloči, kaj je, pa vendar je lepo. To so Benetke. — In potem sežejo oči čez Kras, ki je poln kamenja, brinja in trnja, a je vendar najlepša dežela na svetu.

Se polno drugih klanecv je, zakaj vsa Dolenjska in Notranjska sta v samih klanecih,

klančkih in klančičih. Vendar je Boncar med vsemi nekaj posebnega.

Kmalu za Sodražico, tam, kjer se pravi Pod klanec, postane cesta strma. Na obeh straneh je gozd. Na eni po hribu navzgor, na drugi navzdol. Čeprav je pot dolga in huda, v gozdu je zmerom kratkočasno. Dreve se pomenkuje, ptiči prepevajo in različne živali se vidijo. — Ko pa vrh klanca pripelje cesta na Runarsko, mimo starinske Andrejačeve hiše, ki ima vsako okno drugače in drugače vsajeno, zagledajo oči same ostržene griče. — Mrzla bloška sapa zapiha, čista nima nikjer zavetja in človeku je žal, da ni več v klanecu, kjer je bila pot res dolga in strma, pa je bila vsaj zatišje in kratek čas.

Kadar pridete sami čezenj, spoznate šele, kaj je Boncar! Včasih je bilo v Boncarju več življenja, ali tega je že došlo. Železnice takrat še niso tekale po naših krajih, avtomobilov in aeroplanov pa ljudje sploh še poznali niso. Kdor je hotel kam priti, je moral po cesti in kakor mu je neslo. Peš ali jéž, s poštnim ali s svojim vozom, v koleslju s samecem ali v kočiji s parom. Velika gosposda se je vozila tudi v četver ali v šester. To se pravi v kočijah s štirimi ali s šestimi vpreženimi konji.

Blago, ki so ga ljudje iz tujih dežel potrebovali in ni prišlo z ladjami po morju ali s čolni po rekah, je bilo treba vse po cestah prevažati. Zato je bilo na cestah zmerom dosti voz in voznikov. Včasih kar v dolgih vrstah voz za vozom, da je bilo-bolj kratkočasno in da so si vozniki med seboj pripravili posojali in si tudi pomagali, če se je komu kolo strlo, oje zlomilo ali druga neugoda pripetila. Pa tudi roparjev se je bilo treba včasih braniti in strašna kraška burja je voznikom veliko prizadejala.

Zato ni bil vsak dober za voznika. Voznika ni smelo biti strah ne roparjev, ne samote, ne teme, ne slabega vremena. Skrben je moral biti za živino in blago, pa pošten, da so mu ljudje lahko zaupali. A kdor se je izkazal, je služil denarje.

2.

Najimenitnejši med vozniki so bili takrat v onih krajih Jakopetovi, Bogatini so bili, da malo takih, in cesta jim je da-

jala čimdalje več. Najboljše konje in vozove so imeli. Če so se mislili kje ustaviti, so v zadnjem klanecu pokali z biči na prav poseben način, kakor ni nihče drugi pokal. Daleč v dolino se je razlegalo in v gostilni v Novi vasi, na Polici, v Martinjaku, na Rakeku, v Planini, Postojni, Senožečah ali kjer je že bilo, so ženske v kuhinji prisluhnile, gospodinja je pa dejala: "Jakopetovi so!"

Urno so se vse zasukale okrog ognjišča. Krčmar je pogledal skozi okno ali izpred praga po cesti, pokimal in oznanil gostom v sobi resno in slovesno: "Jakopetovi so prišli!"

Že prej so napravili zanje prostor pri mizi, a krčmar je odhitel na prag. Vozovi so zavili pred krčmo, konji so se sami ustavili in hlapci so si dali opravka pri njih. Krčmar je pozdravljal Jakopetove in snel kapo z glave, česar ni storil pred vsakim človekom. Pokazal je, da ve, kakšna čast ga je doletela.

Jakopetovi so se še enkrat ozrli po voh, ali se vse prav oskrbuje, potem pa stopili v hišo. V kot pri vratih so prislonili svoje biče, možato od zdravih vsem in sedli za mizo. "Imate kaj žgancev?" je povprašal najstarejši.

"Imamo, imamo, vse je pripravljeno," je zatrjeval krčmar in brisal še enkrat mizo. "Pa pijače kaj prinesem?"

"Kakopak, pri jedaci mora biti tudi pijača!" Krčmar je prinesel bokal vina, gospodinja pa zvrhano skledo ocvrtih piščancev in vse, kar je še zraven treba. Jakopetovi so si postregli. Obirali so cvrto skorjico in mehko, sladko meso piščancev, nabadali na vilice zeleno tržjaško solato, prigrizovali bel kruh in vmes srkali zlato vipavsko vino.

V krčmi je kar vse utihnilo. Samo krčmarja je bilo slišati, ki je sedel z Jakopetovimi pri mizi in pripovedoval novice ali smešnice, da je bilo imenitnim gostom bolj kratkočasno pri jedi. Vmes je z muhovnikom branil muham, če je bilo poleti za dne, ali s škarjami usekaval lojevo svečo, če je bilo zvečer.

Siti svojih gospodskih žganecv so se podali Jakopetovi v besedo. Tega ali onega so povabili pit in vsak se je počaščenega čutil.

Če so koga samo iz kota v

kot ogovorili: "No, Matija, kako pa s tabo?" in je odgovoril: "Tako, tako, kakor Bog čel!" — se je drugi dan rad postavil: "Včeraj, ko sem govoril z Jakopetovimi..." In ponovil je vsako njih besedo. Še drugi, ki jih Jakopetovi niti mar ni bilo, so se večkrat bahali in dejali: "Ko smo se mečili z Jakopetovimi..."

Taki gospodje so bili Jakopetovi. Vse je vedelo, da do sti premorejo in da imajo opasane na životu pod telovniki težke mačke. To se pravi, široke usnjate pasove z žepi, ki so bili polni belih tolarjev in rumenih cekinov.

Bogatina beseda je imela zmerom visoko ceno.

Na spomlad po sv. Gregorju sta orala Mihec in njegov stric njiivo pri cesti konec Sodražice, tam kjer so mlini. Mihec je pogajal voli in ravnal plužno, da je teklo manjše kolo po celem in veliko lepo po brazdi, stric je pa tiščal drevo za ročice, da je gladko rezalo in obračalo novo brazdo. Ne pregloboko, ne preplitvo. Konec njive sta stezala. Mihec je obrnil voli, stric je odnesel drevo in zastavil za novo brazdo. Mihec je hotel že pogati, stric je pa še postal, ker so po cesti iz Sodražice pripeljali Jakopetovi. Oba sta gledala lepe vozove in konje. Stric je dejal:

"Vidiš, tem zraste na cesti belega kruha na ostajanje, nam pa njiva še črnega pičlo daje! Jakopetovi imajo srečo! No, le požen!"

Mihec je pogal, sključen držal plužno in premišljal, kakšno srečo imajo Jakopetovi. Konec njive je pri obračanju vprašal strica, kaj je to sreča. Stric se je ozrl na cesto in zagledal od Boncarja sem lepo kočijo v četver. Konji so bili črni in leski, kočija se je leketala, a v njej je sedela prelepa deklica z zlatimi lasmi.

"Glej, fant, tam se pelje sama sreča!" je rekel stric.

Gledala sta za kočijo, dokler jima ni izginila izpred oči, potem pa delala naprej do noči. Ker sta bila s parom volov pri delu že od jutra, sta preorala toliko, kolikor se reče oral stare mere. Orala sta pa z lesenim drevosom, ker železni plugi takrat v naših krajih še niso bili v navadi.

3.

Pozimi je Mihec včasih s peči gledal skozi okno na cesto in

videl Jakopetove, ki so vozari. Vozil seveda še ni, ker o troku ne zaupajo precej konj. Najprvo je moral gledati in pomagati, kjer je bila njegova pomoč kaj potrebna in koristna. In Mihec je pazljivo vse ogledoval. Vozove, konje, ljudi, kraje in posebno ceste, ki si jo mora voznik tako dobro zapomniti, da tudi v temi ve za vsak ovinek, počivalnik, jarek ali klančič. Razgledaval se je po Boncarju in videl, da jim prihaja naproti ona lepa kočija v četver. Natanko je razločil iskre črne konje in ugal, kam se bodo umeknili. A se ni bilo, ko je stopal poleg voza po kraju, ki ga še nikoli ni bil vi-

del. Vozil seveda še ni, ker o troku ne zaupajo precej konj. Najprvo je moral gledati in pomagati, kjer je bila njegova pomoč kaj potrebna in koristna. In Mihec je pazljivo vse ogledoval. Vozove, konje, ljudi, kraje in posebno ceste, ki si jo mora voznik tako dobro zapomniti, da tudi v temi ve za vsak ovinek, počivalnik, jarek ali klančič. Razgledaval se je po Boncarju in videl, da jim prihaja naproti ona lepa kočija v četver. Natanko je razločil iskre črne konje in ugal, kam se bodo umeknili. A se ni bilo, ko je stopal poleg voza po kraju, ki ga še nikoli ni bil vi-

del. Vozil seveda še ni, ker o troku ne zaupajo precej konj. Najprvo je moral gledati in pomagati, kjer je bila njegova pomoč kaj potrebna in koristna. In Mihec je pazljivo vse ogledoval. Vozove, konje, ljudi, kraje in posebno ceste, ki si jo mora voznik tako dobro zapomniti, da tudi v temi ve za vsak ovinek, počivalnik, jarek ali klančič. Razgledaval se je po Boncarju in videl, da jim prihaja naproti ona lepa kočija v četver. Natanko je razločil iskre črne konje in ugal, kam se bodo umeknili. A se ni bilo, ko je stopal poleg voza po kraju, ki ga še nikoli ni bil vi-

nenadoma odcepila druga cesta, ki je čudno visela višje v stran v zraku. Po tej cesti je zdrinjala kočija in iz nje je prelepa deklica smehlajala se pomahnila Mihecu, da je kar obstal.

Takrat je zakričal eden Jakopetovih mladenj: "No, fant, kaj pa zijaš? Ne vidiš, da smo v počivalnikih!" Mihec je brž podstavil kladbo pod kolo, a ko se je vdrugič ozrl za kočijo, ni bilo ne kočije ne druge ceste nikjer več.

Privozili so nad Trst in Mihec je mislil, da je prišel na (Dolje na 5. strani)

RAVNO PRAVI ČAS ZA ŠOLO!

QUALITY IS OUR AIM!

Why do Red Goose Shoes wear and wear? Because they are sturdily constructed...to meet a high standard of quality.

Red Goose Shoes

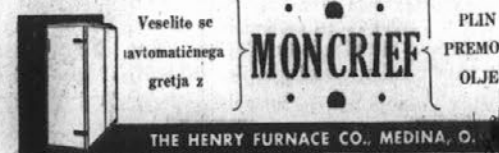


Zastonj darila za šolarje: zvezke, svinčnike itd.

MANDEL'S SHOE STORE

6107 St. Clair Ave.

ZRAVEN GRDINA SHOPPE



THE HENRY FURNACE CO., MEDINA, O.

V BLAG SPOMIN

DESETE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABNEGA OČETA

Joseph Kalister

ki je zaspal v Gospodu dne 30. avgusta 1937

Let deset je že minilo ko ste ločili se od nas, se tja v večnost preselili, naz pa v žalosti pustili, kjer žalujemo ves čas.

Toda nas tolaži vera, da se enkrat snidemo; kjer ni joka, ni bolesti, kjer je sreča, mir doma.

Zalujoči ostali:

FRANK, JOSEPH, FRED, RUDOLPH, sinovi
MARY poroč. MOLLE, OLGA poroč. LONCHAR, hčere
HELEN KUCLER, rejenska

Cleveland, Ohio, 29. avgusta 1947.

ZAKRAJSEK
FUNERAL HOME CO.
6016 St. Clair Ave.
Tel. ENDICOTT 3113

ZA DOBRO PLUMBINGO
IN GRETJE POKLIČITE

A. J. Budnick & Co.

PLUMBING & HEATING
6631 St. Clair Ave.

Bna. Tel. HENDERSON 3239
Residence POTOMAC 0641

INSURANCE

Fire — Windstorm
Automobile
Za zanesljivo postrežbo se priporoča

Daniel Stakich

Agentura
15813 Waterloo Rd.
KE 1934

(Fri.-x)

Three Corner Cafe

1144 EAST 71st ST.
Frank Baraga in John Lestik,
lastnika

Izvrstno pivo - vino - žganje
in okusen prigrizek
Se priporočamo

FREE DELIVERY
Complete Line



TOMSE BEVERAGES
Glenville 1620

OHIJSKE BRESKVE SO NAJBOLJŠE!

Mi vzamemo naravnih vnaprej za breskve tako, da jih imate lahko že drugi dan za prežvekanje, ko so obrabne. Prihranite sladkor in so boljše okusa. Pišite karti na:

Mandel Peach Farm
DAVIS ROAD
PERRY, OHIO

ali telefonirajte
Mandel Drug Store,
15702 Waterloo Rd.
KE 0034

MERRYMAKERS CAFE
4814 SUPERIOR AVE.

Vedno vesela družba
Prvovrstno žganje - pivo - vino
okrepčila

Gradimo in predelujemo
hiše, stanovanja in trgovske
prostore

Strohe pokrijemo nanovo ali pa popravimo stare strehe.
Zanesljivo in točno delo. Cene zmerné.
Oam brezplačno preračun.
Se priporočam

FRANK JANSÁ

1715 Preyer Ave. EX 2503
(Fri.-x)



V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABNEGA OČETA

Louise Lenarsic

ki so dne 31. avgusta 1946
mirno v Bogu zaspali

Eno leto je že poteklo, kar srce zlato našlo je pokoj, ki vedno je za nas skrbelo ves čas do zadnjega dne.

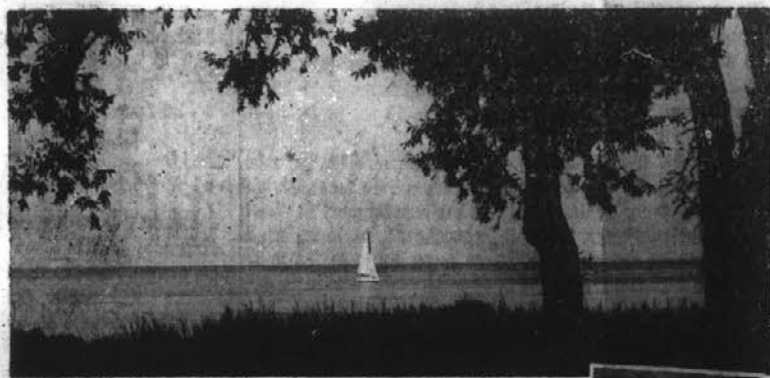
Bog odzvel je drago mater, ki svet je nam ne more dati: z Bogom Vam srce ponavlja, na Vaš grob spomini hite.

Naj Vam večni Bog poplača za vsa Vaša dela in skrbi, in za vse trpljenje tu na zemlji, v nebesih naj Vam da plačilo.

Zalujoči ostali:

OTROCI

Cleveland, Ohio, 29. avgusta 1947.



LET'S EXPLORE OHIO State Parks

Stretching from Toledo to Conneaut, the 225-mile shore of Lake Erie offers a thousand attractive spots for summer outings for all Ohioans. Sandy beaches, wooded picnic spots, off-shore islands, hotels and summer resorts of every type from the most luxurious to real "back-to-nature" ruggedness fit every varied taste.

At convenient intervals along the main highways that border the lake are cities and towns, each with points of interest well worth a visit. Roadside parks have been dotted along the routes.

Toledo is the largest coal-shipping point in the world and it is famed for its Museum of Art and Walbridge Park.

Following Route 2 past Camp Perry, one comes to Port Clinton and crosses Sandusky Bay to Sandusky and Cedar Point, the latter one of the largest summer resorts in the nation. Off shore are Put-in-Bay, with its tall memorial to Perry's victory, and Kelley's Island, both easily reached by lake steamer.

Located at Castalia, six miles

west of Sandusky, is the "Blue Hole," one of the outstanding springs of the world. Its clear depths of deep blue hue reveal a myriad of strange formations. Here the Indians had their great Medicine Camp; drank the cool waters.

Lakeside, Ruggles Beach; Vermilion and its yacht clubs; Rocky River and the Metropolitan Parks; Cleveland and its lofty Terminal Tower, Public Auditorium and Art Museum, Mentor and the home of James A. Garfield; Painesville and acres of nurseries, Geneva, Ash-tabula and Conneaut all hold interest for the motorist.

Vermilion got its name from the ore deposits used by the Indians for pigments in making ceremonial paints. Settlers first arrived here in 1808. It is one of the busiest resort towns in Ohio's Lake Erie vacationland, with camps and beaches and more than a thousand summer cottages. Here the eagles made their nests for more than thirty-five years.

Famous inns, many dating back to the early days of the stage



coach, are to be found along the lake highways, offering modern meals in an atmosphere of olden times. The lighthouse is Marble-head.

BONCAR

(Nadaljevanje s 4. strani.)

kraj sveta, ko je zagledal globoko pred seboj morje, ki ga najprvo skoraj od neba ni mogel razločiti. Potem se je čudil v Trstu visokim hišam, ki so stale tesno druga ob drugi, in ljudem, ki jih je bilo navadno dan v mestu toliko kakor za žegnjanje.

Pa se je kmalu privadil Trstu, privadil cesti in svojemu pravilu, da so bili Jakopetovi prav zadovoljni z njim. Vse se mu je lepo zdelo v novem življenju, a najlepše se mu je zdelo v Boncarju, kjer je še večkrat videl ono kočijo. Zmerom ne, a kadar jo je, je vozila po posebnih cestah, ki je pred njo zrasla in za njo izginila. In vsako pot se je zlatolasa deklica iz kočije ozrla na Miheca, se mu nasmehnila in mu pomahala z roko. Mihecu je bilo le nezrečeno žal, da se nikoli ne vozi po pravi cesti.

Jakopetovi so bili navadno samo vozniki. Le če včasih niso imeli kaj prevažati, so sami kupili robo in jo v drugem kraju prodajali. Mihec je kmalu spoznal, da človek več zasluži, če trži, in začel je mimogrede barantati za groše, ki si jih je bil prihranil. V Trstu je kupoval uhane z murčki, pisane trakove ali drugo drobnarijo in vse spotoma z dobičkom prodajal. Ko si je nabral že nekaj tolarjev, si je napravil tudi usnjatega mačka zapje in sam sebi se je imeniten zdel. Včasih je še ponoči v jasnih, kjer je navadno spal, otipaval in preševal svoj zaklad in premišljal nove kupčije.

Izučil se je pa tudi za voznika, ki so mu Jakopetovi kmalu zaupali konje, če je kdo izmed njih ali od hlapcev bolan doma ostal. Da ni bil še tako mlad, bi bil Mihec že kar za čelga hlapca veljal.

Ko so bili o priliki spet v Trstu, ki ga je bil Mihec že dobro vajen, je zagledal na ulici ono kočijo iz Boncarja. Natančno taka je bila in tudi zlatolasa deklica je sedela v njej, le da sta bila vprežena samo dva konja. Mihec je bil ves iz sebe, ker v Boncarju kočije že

nekaj krat ni bil videl. Zapolnil si je ulico, v katero je zavil, in palačo, pred katero se je ustavila. Brž, ko je malo utegnili, je šel tja.

Stopil je v palačo, kjer je bilo že v veži vse iz svetlega rezanega kamena in še lepše kakor doma v cerkvi. Šel je po stopnicah, ki so bile pogrnjene z mehko preprogo, in srečal zlatolaso deklico. Od presenečenja je obstal. Ustavila se je tudi deklica.

Mihec je dejal: "Vi ste gotovo moja sreča in rad bi, da bi bili zmerom pri meni."

Gospodična se je nasmehnila in ga spraševala, odkod je in kaj. Povedal je vse in ni pozabil omeniti svojih tolarjev. Gospodična je rekla, naj bo le naprej priden, ko bo imel veliko denarja in bo velik, bo že prišla k njemu.

Mihec se je vračal z Jakopetovi iz Trsta in je po poti veliko premišljeval.

Ko so prišli v Martinjak, so stali pred Cesarjevo krčmo ljudje. Krčmar je iz gruč pripustil robo in jo v drugem kraju prodajali. Mihec je kmalu spoznal, da človek več zasluži, če trži, in začel je mimogrede barantati za groše, ki si jih je bil prihranil. V Trstu je kupoval uhane z murčki, pisane trakove ali drugo drobnarijo in vse spotoma z dobičkom prodajal. Ko si je nabral že nekaj tolarjev, si je napravil tudi usnjatega mačka zapje in sam sebi se je imeniten zdel. Včasih je še ponoči v jasnih, kjer je navadno spal, otipaval in preševal svoj zaklad in premišljal nove kupčije.

Jakope je odbral Miheca. Ljudje so dejali: "Tega otroka!" A stari jih je zavrnili:

"Ne bojte se, fant zna bolje vozariti kakor vi vsi!"

Mihec je počakal pri Cesarju v Martinjaku, da je prišel zdravnik naravnati in povežati Stefinovo zdrobljeno nogo. Potem so pripravili sredi voza prostor za ponesrečenca, mu dobro postlali s slamo in odejami, Mihec je pa zapreget konje, pogledal ali je vse v redu, napravil z bičevnikom križ pred konji in polahko pognal.

Mihec je bil že vajen voziti z Jakopetovi, vendar prvičkrat je bil zdaj sam s konji in z vozom na cesti, sam odgovoren za vse in še za ranjenca na vozu. "Zdaj je prilika, da se izkažem," si je dejal. In izkazal se je, kakor se mora izkazati, kdor hoče kaj postati.

Vsaakega večjega kamena se je ognil, polahko poganjal in polahko ustavljal, navzdol o pravem času zaviral in na ravnem pravi čas odviral, pazil na počivalnike in izvožene kolesnice in sploh gledal, da Stefin ni treslo in da konji niso trpele. To ni bila majhna reč na cesti, ki takrat ni bila gladka kakor zdaj, in s knoji, ki jih je imel prvičkrat v rokah.

Stefin sam, ki je imel vso cesto v glavi in ga je zdrobljena noga hudo bolela, je nekaj krat dejal: "Smrkav si še, ampak znaš pa, znaš!" In ko ga je pripeljal do doma in so ga spravili v posteljo, mu je dal gol-dinar in rekel: "Fant, iz tebe bo še kaj več!"

Čez tri dni je prišel Mihec k Stefinu. Vprašal je najprvo po zdravju, potem pa to, kar se je bil namenil. "Konji vam v hlevu stojijo in vi ste bolni,"

je dejal. "Kaj, ko bi jih za ta čas meni posodili z vozom vred, plačal bom za vsak dan!" Stefin je dejal: "Veš, fant, star pregovor pravi: ne posojaj konj! Ampak tebi jih vendarle zaupam."

Pogodila sta se in Mihec je vozaril z Jakopetovi skupaj z izposojenimi konji na svoj račun. Jakopetovi so bili bahavi bogatini, toda nevoščljivi niso bili človeku, ki si je znal sam pomagati. Podpirali so Miheca, ki je bil tako korajžen.

Čez tri mesece je bila zdrobljena noga dobra, ali Stefin je spoznal, da ne bo več za težavni vozniki posel, otroke je t mel pa še premajhne. Prišel je Mihec in rekel: "Nekaj imam sam, nekaj mi posodijo Jakopetovi; če prodaste voz in konje za pravo ceno, kupim jaz." Stefin je odgovoril: "Konji so se pri tebi še popravili in blago naj ima, kdor zna najbolje z njim ravnati. Ne bom spraševal, koliko da kdo drugi, tebi povem bratovsko ceno."

Mihec je imel zdaj svoje konje in ni samo vozaril. Tudi z blagom je kupčeval, kakor so delali nekateri. Ker je bil varčen in ni nikoli zapravljaj ali igral po krčmah, je kmalu Jakopetovim dolg odplačal in postal čisto sam svoj. Odslej se ni več držal samo ene ceste, posebno ker v Boncarju ni nikoli več videl one kočije z zlatolaso deklico. Tudi v Trstu je ni videl in le včasih je šel od zunaj ogledovat palačo, kjer je stanovala njegova sreča.

Vozaril je po Notranjskem in po Dolenjskem, po Vipavi, Goriškem in Tolminskem, čez Ljubljano na Gorenjsko, skozi Črni graben na Štajersko ali čez Karlovec na Hrvaško in sploh povsod, kjer mu je kazalo. Kupčeval je zdaj z lesom, zdaj z žitom in fižolom, vinom ali prašiči, včasih z železino, usnjem, platnom ali kakor je naneslo in kar je dobiček obetalo. Mihec je pri tem rasel in njegov maček pod telovnikom je postal težak. Nekoč je šel čez mesece in mesece vrnil, je imel hlapca in dva para konj. In kakšnih konj!

Široki križi so se jim svetili kakor pravkar izlučeni kostanj, prsi so imeli globoke in široke, noge kakor železne stebre, za kopiti so jim viseli od bičev do tal gosti čopi, repi so bili košati in dolgi, a na širokih vratovih je bila griva na obe strani razčesana. Sama moč jih je bila! Vsi, ki so jih videli, so dejali: "Tudi Jakopetovi niso imeli nikoli lepših!"

Lepi so bili tudi komati in vozovi. Sedlarji in kovači se jim niso mogli načuditi. "Nemško delo nas vendarle poseka," so priznavali.

Mihec je vozaril, kupčeval in varčeval naprej. Vse si je pri-

laso deklico. Tudi v Trstu je ni videl in le včasih je šel od zunaj ogledovat palačo, kjer je stanovala njegova sreča.

Vozaril je po Notranjskem in po Dolenjskem, po Vipavi, Goriškem in Tolminskem, čez Ljubljano na Gorenjsko, skozi Črni graben na Štajersko ali čez Karlovec na Hrvaško in sploh povsod, kjer mu je kazalo. Kupčeval je zdaj z lesom, zdaj z žitom in fižolom, vinom ali prašiči, včasih z železino, usnjem, platnom ali kakor je naneslo in kar je dobiček obetalo. Mihec je pri tem rasel in njegov maček pod telovnikom je postal težak. Nekoč je šel čez mesece in mesece vrnil, je imel hlapca in dva para konj. In kakšnih konj!

Široki križi so se jim svetili kakor pravkar izlučeni kostanj, prsi so imeli globoke in široke, noge kakor železne stebre, za kopiti so jim viseli od bičev do tal gosti čopi, repi so bili košati in dolgi, a na širokih vratovih je bila griva na obe strani razčesana. Sama moč jih je bila! Vsi, ki so jih videli, so dejali: "Tudi Jakopetovi niso imeli nikoli lepših!"

Lepi so bili tudi komati in vozovi. Sedlarji in kovači se jim niso mogli načuditi. "Nemško delo nas vendarle poseka," so priznavali.

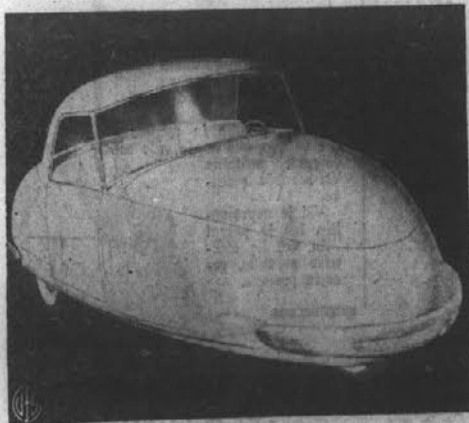
Mihec je vozaril, kupčeval in varčeval naprej. Vse si je pri-



To je prvi in edini izičke na "jet" pogon, ampak s časom jih bo gotovo še več, če se bo ta obnesel. Izdelala ga je Aeromarine Co., tka tri "dnapjet" motorje in lahko vozi s hitrostjo 30 do 35 milj na uro.

"Savings will always be important to the man who wants to look into the future with a feeling of security and personal independence!"

Savers always welcome



Avto na treh kolesih. — Kljub temu, da za enkrat je to le lepa slika, pa pravi Gary Davis, ki je izdelal ta načrt, da bodo te vrste avti v produkciji proti koncu tega leta. Ta avto je normalne velikosti in ceno mu bo pod \$1,000.

Mi dajemo in izmenjavamo Eagle znamke

THE MAY CO'S BASEMENT

Girls' LOOMCRAFT Fairy Tale School

OBLEKE

v desetih krasno pisanih stilih.

2.49

- Prvovrstna kakovost
- Prvovrstna vrednost

Jamčene, da se perejo in dobro nosijo!

Vi čakate na te obleke leto za letom — ker ste dobro znani z njih najvišjo kakovost in lepimi stili! Tu so štirje privlačni vzorci iz zaloge desetih novih stilov. Vsi so obširno vrezani, s širokimi roboi in okrašeni v barvah. Mere 7 do 12. Vse stile dobite v aqua, rozaste ali modri barvi.

Stil 3414
Modre, rozaste
ali aqua barve
Mere 7 do 12

Stil 3415
Modre, rozaste
ali aqua barve
Mere 7 do 12

Stil 3413
Modre, rozaste
ali aqua barve
Mere 7 do 12

Stil 3405
Modre, rozaste
ali aqua barve
Mere 7 do 10

Telefonska in poštna
naročila sprejeta —
Pokličite CHerry 3000
Basement — oprava
za deklice

BELI MENIHI

Povest iz prve polovice XII. stoletja
spisal IVAN ZOREC

"Hoj, pa naj z menoj gre še tale, če mislite, da sama ne bi cpravila," je Urša veselo zavpila in za ramo stresnila Kopicu, da je velikan skoraj omahnil. "Ali si zatorej, da bi z menoj šel gledat Stično in odganjat Turke?"

Liza mu je že prej dopovedala vse, lahko je odgovoril: "Pa brez tebe, štor štorasti!" "Zakaj? Ali misliš, da bi ti bila za napoto?" je mehko odgovorila in ga krotko pogledala, s tistimi velikimi, boljserjajimi očmi, da sprva ni vedel, kaj bi odvrnil.

"Po kaj bi v tako daljo hodila za Turkom?" je potlej rekel prazno. "Saj ga imaš tu." "Ali zabavljaš? Še eno tako mi zini, pa te nikoli več ne pogledam, čeprav si edini človek, ki me je zmogel!"

"Kaj te ni Turek tudi?" "Je, seveda me je — ker si bil ti prelesen!"

"Aha, zdaj te je pa useknila!" so se smejali vsi, še Liza, ki je tudi vedela, kako sta Kopicu in gopod Ambrož snubila tole strahovito bunko.

"V Stično da je treba stopiti?" je Kopicu nalašč preslišal smeh in se obrnil do Trlepa.

"Da, a pojdem sam."

"Naj grem z vami!" "Ne, tako mi bo pot spešnejša."

"A varnejša, če bom šel z vami jaz."

"Ha, prav zato pojdem tudi jaz, otepajta se me ali pa ne!" je Urša pribijala.

Trlepka in Maruša ta se spogledali, pomirilo ju je, da bo Trlep ob sebi imel oba brdava.

"No, pa pojdimos vsi trije!" je Trlep prijazno dejal in se tiho zasmel. Vdanost obeh silakov ga je zmogla.

In so šli. Peš; tudi Trlep; konj bi jih izdajal z rezgetanjem. Oborožili pa so se vsi kar po svoje. Kopicu je obse tiščal tisto ljubo soro. Urša si je preskrbela dolg in težak čekan, Trlep sam je imel meč in pač tudi čekan.

"Ha, ubogi Turki, ki se bo do srečali s temile tremi!" se je gradišče primskovsko smejala, ko so silni velikani pompljali v dolino.

Za njimi so migljale oči Trlepke in Maruše, Lize in — Turka, srce, polno ljubezni, je komaj dohajalo v daljo tipajoči pogled.

"Da bi se le srečno vrnili vsi in prav hitro!"

A komaj so prišli za Debeli hrib, so izza Gradišča nad Sentvidom opazili dim.

"Stična!" je Trlep dihlil.

"Jezus, Stična gori!"

"Hm," je rekel Kopicu. "hm," mu je pritegnila Urša. "Gori — pa kaj hočemo?"

Trlep je postal. Ali bi vendar šel v Stično, ki je več ni? Kaj ne bi bilo pravše, če bi se vrnil in če bi varoval gradišče na Primskovem, kakor želijo vsi?

Kopicu in Urša sta šla kar dalje. Trlep se je vzel iz misli in pohitel za njima.

"Res je," je umoval "nikoli ne omaguj na pol pota hiti naprej, zmerom naprej, če hočeš kam priti!"

Zamikali so se po odročnih stezah in na skrivaj bližali Stični. Nad njo so postali in se zagledali v kadeče se razvaline samostana in vasi.

"Kje so menihi?" je Trlep vzdihnil.

"Morda že v nebesih," je Urša rekla trdo. "Zmerom so toliko vedeli o nebesih, zdaj pa so lahko res tam. Jaz sem raj-

ši se tu in bi zdaj rada vedela, kje so tlačani."

"Tlačani so se rešili, za meni pa se močno bojim," je Trlep popravljal uršasto Uršo. "Bog ve, ali so se. Če se niso, se jim utepe, še pred nebeskimi vrati jih odrijavao."

"Pojdimo bliže, morda bomo kaj zvedeli," je Trlep silil in se čudil Urši. Da je močna in uporna, je vedel; a zdaj je spoznal, kako oster ji je tudi jezik.

Že pri prvi stiški hiši so našli turško sled. Pred večjo zgorle kadeče se hiše je ležal mož brez glave in ves razsekan in krvav. Njegova, do dvorišnege plota zatrkjana siva in močno plešata glava je z odprtimi, kakor v nebo vpijočimi očmi pričala o grozi tega dne.

"O prekleti!" je Trlep hropel.

Kopicu je preteče renčal, Urša je na kratko dihala.

"O Bog, vsaj deset mi jih daj v roke!" se je velikanica tresla od togote.

Kaj pa je tamle? Joj, skoz trebušček in prsi je na plotnico natakajeno zizno otroče.

"Otročiček... ubožček!"

se je Urša zajokala na ves glas. "Bog nebeski — ne deset: sto, vsaj sto Turkov mi daj v roke!"

Za plotom je vznak ležala čisto gola ženska, mati tegale čka na plotnici. Mrtva. Obraz ji je bil spačen v trpež izraz, rane pa ni bilo videti nobene.

"Zverine turške — do mrtvega so jo mučile!" je Trlep zajčal od usmiljenja in se obrnil proč.

"Nadnje! Nadnje!" je Kopicu renčal in stiskal soro. "Ne postajajmo več!"

Urša si je odvezala predpasnik in z njim pokrila golo mučenico. "Zdaj pa le pojdimos!" je rekla skozi zobe, rjave oči so se ji preteče užigale.

Prišli so do samostana. Še je gorel in se treskajoče v vsej velikosti razsežnosti rušil sam vase.

Trlep je z rokami na obrazu vzdihoval: "O menihi, menihi — kaj je, kje ste?"

Iz tistega skrivališča na Tekavnicu je prilezel begun tlačan in povedal, kaj se je z nekaterimi menihi godilo pred nekaj urami. "Tjale stopite in pogledajte!" je pokazal z roko. In so videli gole, do nespoznave raztepenje meniške mrličice, še v smrti nagnusno onečaste ne.

Urša je zardela in umeknila pogled. Trlep je s Kopicem in tlačanom pobral razmetano meniško obleko in z njo pokril oskrunjene mučence.

"Kje so Turki?" je velikanica revsknila v tlačana. "Kje

so, povej brž, če ne, te lučim po Tkavnicu, da se boš razletel v sončni prah!"

"I, šli so, odkoder so prišli, tamle čez Krko nekamo. Čast Bogu, da so se pobrali! Ali bi ti, glej jo, videla nemara rajši, ko bi še klali po Stični?"

"Pojdimo!" je Trlep hripavo rekel in se nameril v Veliki boršt.

"Kaj bi tam gori?" je Urša s peto udarila ob tla. "Za Turki pojdimos, za Turki!"

Trlep jo je molče pogledal, pa tako ostro, da vso pot ni znila nobene več.

V Velikem borštu je opat obupaval z ubežnimi menihi. Ko je zagledal Trlepa, se je razjokal. "Zakaj te nisem služal?" je pohteval. "Vest me peče, da bi umrl."

"Nič ne obupujmo, vse bo spet dobro, Bog bo pomagal!" je Trlep tolažil, čeprav ga je jezik srbel.

Menihi so se odločili, da se bodo preselili v Sentvid, dokler se samostan ne popravi.

Gospod Ambrož je bil prav vesel te odločitve. "Tako bova z vikarjem v Sentvidu ugenila

že še katero!" si je mislil, na glas pa je rekel:

"O, kdaj pa boste v Malem Gabru že kaj svatovali? Da me ne pozabite tačas! Posebno rad bi bil na Kopicu svatbi."

"Ne vem, z gospodom patrom bo treba še prej govoriti," je Trlep resno odgovoril.

Kopicu se je ustrašil, Urša je pogledala v tla.

"Kaj je?" se je opat vteknil.

"Ženil se bom, treba mi je, saj ste me silili že sami."

"Da, oženi se, precej se oženi!"

"Tudi tale moj Kopicu bi se rad. Vzel bi tisto šumbrško Lizo, saj se spominjate."

"Naj se vzameta!" "Tale devica bi pa rada uzakonila tistega turškega človeka, ki so ga moji prežuni ujeli tako srečno."

"Ne bom branil, če mož prestopi v našo vero," je opat počasi pokimal, pa Urša se je že zadrla:

"Nak, o nak, Turka jaz jemala že ne bom!"

"Saj ni pravi Turek," jo je Trlep meril. Urša ga je samo

še debelo gledala.

"Kopicu je videl nesrečo in obup menihov, nič več se jih ni bal, možko je rekel:

"Svatovali prav veselo ne bomo, časi so prežalostni."

"Ne, ne!" se je pater opat jemal iz otožnosti. "Svatojte, živite in veseli bodite pa meni krščansko odpustite, da vam v stiski in nesreči nisem bil previden vodnik."

Trlepa je opatova potrlost zmogla, kar zajokal bi bil; pa je šel z obema silakoma.

XLVII.

V gradišču na Primskovem so jih Trlep, Kopicu in Urša hudo skrbeli.

"Turki so jih kje prestregli," so se bali.

Straže v cerkvenem stolpu so strmojele proti Stični in vpile, da je ondi videti dosti dima. "Jezus — gori, Stična gori!" je ljudstvo ječalo.

Trlepka in Maruša sta se skrili v cerkvi in ihteli pred Marijinim oltarjem, skrb in molitev sta iskali preneglega in pregorečega Trlepa.

"Bolj bi mu bila morala briniti tudi ti," je stara zunaj oči-

tala Maruši.

"Kaj mu nisem, kolikor sem mogla? Pa saj se vrne, boste videli, da se vrne."

Radoh ju je mrko gledal in brambovce seganjal za obzidje. "Pripravite se, Turek utegne privreti zdaj zdaj! In ne bojte se, zaupajte si, pa nas ne zmore!"

"Nič se ne bojimo, dobo jih, le pride naj!" so fantini junadili.

"Prav, prav," je hvalil. "Vendar, vi, mladi, slušajte starejša, ne vihrajte v boju in ne jokajte, če koga piči sulica ali uprasne sablja. Na dlani si brž s slino razmoči malo prsti, zmazek pritisni na rano, pa bo kmalu dobro."

Brambovci so se na gosto ustopili za obzidje in zagledali podolnina, odkoder bi Turek prilomastil.

Radoh je še tekal po gradišču, ukazoval in tolažil.

(Dalje prihodnjič)

—Herbert C. Hoover, 31. predsednik Zed. držav, je bil rojen 10. avgusta 1874 v West Branch, Iowa.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride



MANDEL'S SHOE STORE

6107 St. Clair Ave.

POLEG GRDINA SHOPPE



Zakaj bo eden teh fantov
zaslužil najmanj \$24,000
več kot drugi?

ODGOVOR NA TO VPRAŠANJE je jako važen za vse fante in dekleta višješolske starosti. Mladina, ki konča višjo šolo zasluži povprečno najmanj \$24,000 več tekom svojih življenjskih let. Povprečna mladina, ki pusti šolo pred graduacijo se odpove \$24,000. Denar ni vse, to je res — toda graduirane višje šole z višjo izobrazbo, ki lahko več zasluži si lahko privoščijo boljše stvari v življenju kot oni, ki ne graduirajo.

TA POSLANICA fantom in dekletom višješolske starosti je bila itskana od The Illuminating Company pred začetkom šole leta 1945 in zopet leta 1946... ter je zopet ponovljena na zahtevo mnogih vzgojiteljev, staršev in drugih, ki jih zanima dobrobit mladine.

TI FANTJE IN DEKLETA... zlasti oni, ki so dela'i tekom pretečenega poletja in ki so izstopili iz šole v zadnjih par let... so opominjani: Pojdite nazaj v višjo šolo ako morete — v vašo lastno korist in v korist vaše domovine. Vaša višja šola, vaši učitelji in vaši sošolci vas bodo drage volje sprejeli nazaj. Vpišite se takoj v začetku šole.

Vsak dijak potrebuje

Vid hranečo svetilko

Da boste imeli domačo nalogo lahko... da boste dobili dobre reče... da si boste varčevali vid — potrebuje vsak dijak Vid-hranečo svetilko.

Branje, pisanje in računstvo je v zabavo, ako imajo vaše oči dobrobit moderne Vid-hraneče svetilke.

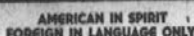
Vid je neprecenljiv, luč je poceni — in več ko elektrike porabite, cenejša postane.



The Illuminating Company
A L W A Y S A T Y O U R S E R V I C E

Poslušajte "TEN O'CLOCK TUNES"—vse glavne zverze—10 predstav na teden—zjutraj ob 10 WGAR—zvečer ob 10 WHK

Copyright 1947 The Cleveland Electric Illuminating Company



Dr. Fred Makovec Returns To School for Postgrad Course In Surgery

The Bells of St. Mary's

JUST A SUNDAY AFTERNOON

A few Sundays ago, some of our neighborhood gang got together and decided to have a picnic at a cottage in Mentor, the owner of which wishes to be nameless. (Don't we all at times!) It was really a private affair, so no names will be mentioned, but so many interesting things happened that we just couldn't resist telling you about them.

Our three priests also joined the fun and two of them figured prominently in the "feature" (it was supposed to be the feature) of the afternoon: a baseball game. Good thing Boudreau doesn't know about this! Since the field was somewhat limited, it was decided to eliminate the bother of running to second base, by removing said second base.

The first good batter (there were several ordinary ones) discovered that it was easier to hit the ball with a broom, than with the bat. Simultaneously, the outfield was learning that a bushel basket can be very useful for catching a ball.

Father Ozimek seemed to be homesick, because when he hit the ball it flew down center field and in the direction of Cleveland while (Lou, it's Gospel truth; I saw it) Father calmly walked "home" (Lou, have you ever batted a ball so far that you walked all around the bases to home while they looked for it. I should say not!) Of course, there wasn't any second base to bother with, but still—

Father Cimperman delayed the game while the entire outfield and several spectators looked for his foul ball. It was located in the neighbor's flowers. Good thing they weren't home.

After one inning had been played the game was called on account of hunger. Some of the players, especially the (say it gently) stout ones were only very tired. Anyway the ham sandwiches were putting in an appearance and that was further incentive to quit.

One fellow whom we'll call John (I'm not saying that's his name; we will just call him that) picked up a ham sandwich, looked inside, decided he was hungrier than that and coolly added the meat from another sandwich.

which, leaving two empty pieces of bread. When he saw this, another fellow whom we'll call Joe got a brilliant idea! He rushed into the kitchen and after a quick bribe had been passed to the sandwich makers, he grabbed two end slices from a loaf of bread, added the smallest piece of ham he could locate and a teasy pickle. One of the girls took this to John along with a bottle of horseradish. John looked blank for a minute and then dumped half a bottle of horseradish on the meat. He also ate the sandwich which goes to show that he can take a joke.

A little later four "professional gamblers" got together for a strictly sociable game of cards. Unfortunately, the only game they could play was "66", a prevent unsociability, each provided his own trump. This saved a lot of inconvenience and cheating. They played for beer which was free anyway, since they had paid for it a couple of days before, but it was a nice sociable game; no cheating—much!

Some enterprising souls, meanwhile had made a fire and invited everyone to the wiener roast. One of the girls paraded around advertising this event. She carried a wiener on a stick. The aforementioned wiener had been sadly blackened by aforementioned John of the ham sandwich. John, of course, gallant as always, offered to roast the "dogs" for the ladies. After about an hour of this he was, to say the least, suffering from the heat. From one of the cars where she was listening to the radio, a girl called out "Hey, turn around! You're done on that side!" He was promptly grabbed and turned the other way, from which position the "dog" hung over his shoulder till it dropped into the ashes. Was it good that way, we wonder! He ate it!

There was beer around and pop for the drinking, but several guys were seen prowling around the parked cars. We wonder what they had there; they all came back smiling! We wonder! Oh, well it was a nice picnic anyway!

a brief time led us 3 to 0. Then Urban (again) tripped in his first trip to bring in Rajar and Blatnik who walked. The Laurentians were in the game again. In the 5th when doubles by Zagar, Strelak and Milcinovic produced 2 more runs.

In the seventh Zagar, Milcinovic, and Strelak doubled, Jeric was credited with a three-base hit and Urban's safe scored Jeric. In the eighth Urban led with a single, Turk singled, Milcinovic tripped them home and Strelak brought him home with a single. That made it an 11 to 3 final. Doc Lekan was his old self again as he struck out 12 and allowed only 4 hits. Urban was in his lead again with 4 hits.

Laurentians Win — 5 to 4:
After defeating the Merchants, the Laurentians went out to defeat the second place Marcellines by a close score of 5 to 4.

Everything was quiet until the 5th when Zagar walked and scored on a "bobbie" by the opposition, on Milcinovic's grounder. The Marcellines came back to tie the game in this half.

In the sixth the Marcellines went to pieces when Rajar walked, Turk and Urban followed with singles to bring home Rajar, nad Red, who was pitching a fine game, singled through the box for two more.

Everything looked fine until the 8th when "Red" tired because of the heat loaded the bases. Dick Jeric replaced him and was greeted with a single that cleaned the bases. That made it a final score of 5 to 4, and also ended it as Jeric settled down and retired the side in the ninth.

Red Ponchack has also been noted as a candidate for the World Series Trip by the Press. Good Luck "Red"! Father Joe Ozimek has been one of our faithful spectators. Father is with the Collinwood Slovones and is getting along fine up there. Join us as often as you can, Father!

The Laurentians are now in first place — one whole game ahead. Come out to the few remaining games to witness these potential sandlot stars in action.

SUNDAY — AUGUST 31st:
The day of that anticipated outing

CLEVELAND OUTDOOR SPORTS SHOW

Top Champions and Performers in one big All-Sports Exposition! Field Dog Trials, Casting Tournaments, Horse Shows, Archery Tournaments, High Diving, Log Rolling, Steeplechase, Northwoods Guides, Whipper Races, Sharkey the wonder seal, Bobby Riggs Tennis Star, "Sibby" Liotta world's all-around casting champion, Perry Greene, famed Maine Woodsman, Mohawk Indians, many sports equipment exhibits—80,000 seats, none reserved.

Cleveland Stadium — Sept. 10 thru 19

1:00 P. M. to 11:30 P. M. Daily

"HELL ON WHEELS" STARTS WED. SEPT. 3rd

ROLLER DERBY

THE ARENA

This coupon will admit 40¢ per person, your entire party at tax incl. F3

AHLIN SHEET METAL & FURNACE CO.

NEW COAL AND GAS FURNACES
Blowers and Conversion Burners
Minn. Honeywell Thermostats

ALL MAKES FURNACES REPAIRED
Recent and Vacuum Cleaned

GUTTERS AND SPOUTING

613 E. 99. St.

GL 7630

BEROS STUDIO

6116 ST. CLAIR AVENUE

for fine Photographs

WE TAKE GREAT PRIDE IN FINISHING YOUR PHOTOGRAPHS TO YOUR COMPLETE SATISFACTION
WEDDINGS — FAMILY GROUPS — PORTRAITS
PICTURES TO BE PROUD OF
COME IN TO SEE US—OR CALL FOR AN APPOINTMENT—EN 0670

Tune in WJMO, 1540 on your radio, every Sunday at 3:06 p. m. for our announcement.

FOR WEDDINGS AND ALL FORMAL OCCASIONS

- FULL DRESS
- TUXEDOS
- CUTAWAYS

Gornik's
617 ST. CLAIR AVE.

DRESS SUIT RENTAL
Henderson 2395

GIRL WANTED

CHECK-OUT COUNTER

Experienced preferred.

Wages \$25 to \$35 per week

Mramor's Grocery

6710 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio

Phone:

Day: HE 7769 Nite: IV 0707

Furniture Insurance

If you live in a Single Home, we will insure your Furniture for three years \$2,000 for only \$10.00.

We gladly give estimates

MIHALJEVICH BROS. CO.
6124 St. Clair Ave. HE. 6152

Charles & Olga Slapnik

FLOWER SHOP

FLOWERS FOR ALL OCCASIONS

6026 St. Clair Ave. EX 2134

RADIO SERVICE

HOME - AUTO - PORTABLES

Tubes - Phonograph Needles

Batteries - Radios

Prijatelj Radio Service

1137 East 66th St. — EX 3995

Daily 4 to 10

Closed Wed.—Sat. 10 to 6

MISSSES and LADIES!

If you are considering to buy a fine 1947-48 FUR COAT, CLOTH COAT or SUIT, I sincerely recommend that you select and order yours directly at the local factory NOW on WILL CALL, at lowest prices in the City.

Just call me for an appointment, with no obligation on your part.

BENNO B. LEUSTIG

1034 Addison Road

ENDicott 3426

If no answer call ENDicott 2920

Tune in on

"St. Clair Avenue"

Every Sunday

1:30 to 2:00 p. m.

and Slovenian Program

3:05 to 3:30 p. m.

WJMO 1540 kilocycles

NICK MALOVIC,

Commentator

Canning Peaches

Large Select Free Stone

We will also have

APPLES - PEARS - PLUMS

For Sale

Box at the farm or place your order with

ADOLPH J. SOMRACK

Maple Grove Rd.

Willoughby, Ohio

Phone: Willoughby 942 J 5

DIRECTIONS:

Maple Grove Rd. runs between SOM Center Rd., Rt. 91

and River Rd., Rt. 174, about one mile north of Chardon Rd., Rt. 6.

For A-1 Work
Reasonable Prices, call MALZ
for your Radio, Washer and Appliance Repairs
All Work Guaranteed
Call EN. 4808 for free pick-up and delivery

MALZ ELECTRIC

EN 4808 6902 St. Clair Ave.

JUST IN TIME FOR SCHOOL

Youngsters
DRESS UP
IN ACROBAT SHOES

The famed Balanced Construction plus gay, smart little styles make Acrobats the shoes children love to wear. And because they're Acrobats, you're assured the utmost in quality, in fit and performance.

Most Styles—\$5 - \$5.50

See your Acrobat dealer.



Acrobat
Shoes of Balanced Construction

Free Souvenirs for School: Tablets, Pencils, etc.

MANDEL'S SHOE STORE

6107 St. Clair Ave.

NEXT TO GRDINA SHOPPE

MARIAN'S

804 E. 222nd Street

complete Layettes available

SHOWER SUGGESTIONS:

BIRTHDAY SUGGESTIONS
FULL LINE GREETING CARDS
LADIES' HOSIERY
LADIES' HANDKERCHIEFS

To Serve You

Marian Makovec Klaus



The New
Infants Store

By Cy Hungerford

SNOODLES



HOTEL ROOMS AVAILABLE

Singles—\$2 up
Doubles—\$3 up
Dining Room and Bar
Free Parking

IMPERIAL HOTEL

F. H. WITTENBURG
"WIT" TO YOU

1931 E. 79th Street
GA. 7641

MUSICIAN BOWLERS' PICNIC

SUNDAY, AUGUST 31, 1947

ON MOCILNIKAR'S FARM

corner of White and Bishop Roads

Music will be furnished by several leading bands
General public is invited to attend Refreshments